

onmogelijk mag geacht worden, dat rijst onder sommige omstandigheden een beri-beri-veroorzakend vergift zou kunnen bevatten. Ik geloof, dat de nieuwe Beri-Beri-Commissie niet anders zal kunnen, dan constateeren, dat er verband is tusschen rijstvoeding en beri-beri. Ik vlei mij met de gedachte, dat zij, wanneer de leden het daarover eens zullen zijn geworden, wel rekening zal houden met de door mij opgerakelde rijstvergift-hypothese, die dan uitgesloten of tot waarheid verheven zal worden. In het eerste geval hoop ik, dat men zich zal blijven herinneren, de geschiedenis van de moeder, het kindje en het touwtje. In het tweede geval zal ik juichend uitroepen: „het is gevonden”, op gevaar af van uit de pen des Heeren DELPRAT te moeten vernemen, dat ik te spoedig tevreden ben.

U beleefd dank zeggend voor de plaatsruimte, hoogachtend,

Uw WelEd. Z. G.'s dw. dr.,

Willemstad, 10 September 1888.

E. VAN DIEBEN,

Off. v. Gez. der 2de kl.

(Een advocaat te Abera was met de uitspraak der deskundigen niet tevreden, niettegenstaande een voortgezet onderzoek bewezen had, dat de moeder onschuldig beticht was en dat het kindje aan eene besmettelijke ziekte overleden was. Wel *vermoedde* hij niet, dat de moeder schuldig was, hij *protesteerde* zelfs *krachtig* tegen hen, die dit uit zijn optreden meenden te moeten afleiden, maar . . . een nicht van die moeder had eens een kind vergeven, en dit zoowel als het eerste was onder hevige benauwdheid bezweken! In talrijke geschriftjes zette deze rechtsgeleerde nu uiteen, dat het nog niet *onmogelijk* geacht mocht worden, dat die moeder *onder sommige omstandigheden* toch wel eens doodelijk vergift aan haar kind zou hebben *kunnen* toedienen.

Hiertegen heeft niemand durven opkomen.

DELPRAT).

BOEK AANKONDIGING.

Stereognosis, Acad. Proefschrift door J. K. A. WERTHEIM SALOMONSON. Leiden, 1888.

„Het vermogen om de gedaante der voorwerpen te herkennen, zonder de hulp van andere zintuigen, dan die welke onder den collectief-naam „gevoel” begrepen zijn, noemt men Stereognosis”.

Dit vermogen berust op het combineeren van talrijke verschillende gevoels-qualiteiten, die in verschillende intensiteit gecombineerd, en elkaar tot zekere hoogte kunnende vervangen, ons een idee geven omtrent de gedaante van een lichaam. Omdat de stereognosis zulk een gecompliceerd geheel is, heeft het afwezig zijn daarvan, de astereognosis, geen pathognomische beteekenis.

Men kan zich niet ontveinzen, dat schrijver bij de ontleding der verschillende gevoels-qualiteiten op zeer hypothetische gegevens stuit. Trouwens dit ligt in den aard van het onderwerp. Voor mij b. v. is het nog zoo zeker niet uitgemaakt, dat er een afzonderlijk spier- en gewrichtsgevoel bestaat, dat tast- en drukgevoel